

ת"פ 25567/03/20 - מדינת ישראל, משטרת ישראל, תביעות שלוחת רמלה נגד חכם ביתאלו, בהאא דראג' (עציר) - נדון

בית משפט השלום ברמלה

ת"פ 25567-03-20 מדינת ישראל נ' ביתאלו (עציר)
ואח'

בפני
בעניין: כבוד השופט, סגן הנשיאה מנחם מזרחי
מדינת ישראל
משטרת ישראל
תביעות שלוחת רמלה
באמצעות ב"כ עוה"ד רונן גינגולד

המאשימה

נגד

1. חכם ביתאלו (עציר)
באמצעות ב"כ עוה"ד אחמד יאסין
2. בהאא דראג' (עציר) - נדון

הנאשמים

גזר - דין

בעניינו של נאשם 1

א. כתב-האישום:

נאשם 1 הורשע בעקבות הודאתו בכתב-האישום מתוקן המייחס לו עבירות של כניסה לישראל שלא כחוק, לפי סעיף 12 (1) לחוק הכניסה לישראל, תשי"ב - 1952, הפרעה לשוטר במילוי תפקידו, לפי סעיף 275 לחוק העונשין התשל"ז - 1977, החזקת סכין, לפי סעיף 186 (א) לחוק הנ"ל, החזקת מכשירי פריצה, לפי סעיף 409 לחוק הנ"ל, נהיגה ללא רישיון נהיגה, לפי סעיף 10 (א) לפקודת התעבורה, תשכ"א - 1961 ונהיגה ללא ביטוח, לפי סעיף 2א לפקודת בטוח רכב מנועי, תשל"ל - 1970.

בתאריך 7.3.20 בשעה 05:08 נהג נאשם 1 ברכב שלוחיות הזיהוי בו שייכות לרכב אחר שהורד מהכביש, כשאין ברשותו רישיון נהיגה ובהעדר תעודת ביטוח כדין.

נאשם 2, שעניינו הסתיים, ישב במושב האחורי.

בעת שנאשם 1 עצר את הרכב בשולי הכביש, הבחין בו שוטר אשר פנה אליו וביקש ממנו להזדהות.

משנאשם 1 התעכב מלציית להוראת השוטר, הכניס השוטר את פלג גופו העליון אל תוך הרכב דרך חלון נהג הרכב בכוונה לדומם את מנוע הרכב.

בשלב זה, נאשם 1 האיץ את מהירות נסיעתו - כל זאת בעת שפלג גופו העליון של השוטר היה בתוך הרכב והוא חובק את ראשו של נאשם 1 ומורה לו לעצור את הרכב.

לאחר מכן, השוטר שחרר את אחיזתו ונאשם 1 המשיך בנהיגת הרכב בנסיעה מהירה.

השוטר ניהל מרדף אחר הרכב.

כתוצאה מהמתואר לעיל נגרמה לשוטר חבלה חמורה בדמות שבר בצלע.

שוטר נוסף, אשר הבחין ברכב כרז לו לעצור, אך נאשם 1 המשיך בנהיגתו.

בשלב מסוים, כאשר נאשם 1 הבחין במחסום יזום, דוקרני, משטירתי, הוא האט את מהירות נסיעתו.

בנסיבות המתוארות בסעיף 11, ירה שוטר אחר בטעות באקדח טייזר שלו בשוטר שנפגע בצלעו.

בנסיבות שתוארו לעיל, החזיק נאשם 1 בסכין מתקבעת ובסכין יפנית וכן כלי פריצה כמתואר בסעיף 13.

ב. מתחם ענישה:

אני סבור כי יש לקבוע **מתחם ענישה אחד** לכל ההתרחשויות המתוארות בכתב-האישום וזאת נוכח המבחנים שנקבעו בפסיקת בית-המשפט העליון (ראו: ע"פ 4910/13 ג'אבר נגד מדינת ישראל - 29.10.14: ע"פ 1261/15 מדינת ישראל נגד דלאל - 3.9.15).

התכליות העומדות אחר העבירות שאותן ביצע נאשם 1 הן השמירה על זכותה של המדינה לקבוע את הבאים בשעריה, השמירה על שלומם, גופם וביטחונם של שוטרים המבצעים את עבודתם כדין, השמירה על בטחונו של הציבור בכלל ושל המשתמשים בדרך בפרט.

לאור עקרון ההלימה, ופסיקה הנוהגת בתחום, אני מקבל את המתחם שהוצע על-ידי המאשימה בטיעוניה, כלומר בין

12 עד 24 חודשי מאסר בפועל יחד עם ענישה נלווית.

בעניין זה ניתן להקיש מפסיקת בית-המשפט העליון במקרים של שוהים בלתי חוקיים, אשר נהגו ללא רישיון נהיגה, ללא ביטוח, סיכנו חיי אדם בנתיב תחבורה בנהיגתם, נוכח מרדף משטרתית שנוהל נגדם, אשר הוביל בסופו של יום לפציעתם של אנשים - הכל בשינויים המחויבים ובהבחנה המתבקשת למקרו.

ע"פ 8970/15 **עיסא נגד מדינת ישראל** (7.11.16):

הנאשם, בעל עבר פלילי מכביד, הכולל מאסר מותנה, ריצה עונשי מאסר בעברו, בעל תסקיר שלילי, נהג ללא רישיון נהיגה, בפסילה, הסיע 4 תושבי האזור, שוטרי הורו לו לעצור, הנאשם ניסה לברוח, אחד השוטרים רכן אל תוך הרכב הבורח וניסה למנוע ממנו לעשות כן, הנאשם האיץ את הרכב, השוטר נותר עם פלג גופו העליון בתוך הרכב, בשלב מסוים נשמט גופו של השוטר מחוץ לרכב, נוהל מרדף, הנאשם המשיך ונהג את הרכב במהירות מופרזת (160 קמ"ש), נגד כיוון התנועה, לבסוף התנגש בשלושה כלי רכב, אחר ניסה להימלט רגלית, כתוצאה מכך נגרמו חבלות לשלושה נוסע הרכב ולשוטר, נדון ל - 60 חודשי מאסר יחד עם ענישה נוספת.

ע"פ 5492/11 **אלרחמן נגד מדינת ישראל** (5.8.12):

הנאשם, בעל עבר פלילי שאינו מכביד, תסקיר חיובי, נגב רכב, נהג בו, התקרב למחסום, התבקש לעצור, המשיך בנהיגתו בנסיעה מהירה, גרם להסטת נידת משטרה לכיוון שוטר, שנאלץ לקפוץ אל שולי הכביש כדי לא להידרס, השוטר נפצע בידו אגב ניסיונו להניח מחסום דוקרני עקב תוך כדי נסיעתו של הנאשם, נערך מרדף שכלל מרדף רגלי, נדון ל - 24 חודשי מאסר בפועל יחד עם ענישה נוספת.

ע"פ 2789/13 **מדינת ישראל נגד חמדי** (4.8.13):

הנאשם, צעיר, הורשע בעקבות הודאתו, כי הסיע 25 שוהים בלתי חוקיים, התעלם מהוראת שוטר לעצור את הרכב, נהג במהירות גבוהה, עבר בין נתיבים, נוהל מרדף, התנגש בניידת משטרה, בסופו של דבר עצר את הרכב למראה אקדח השוטר שנשלף לעברו, נעדר עבר פלילי, תסקיר חיובי, להבדיל ממקרו לא אירעה פגיעה בגוף, מנגד, שלא כמקרו, הוא הורשע בעבירה מחמירה יותר של סיכון חיים אדם בנתיב תחבורה, נדון ל - 20 חודשי מאסר בפועל, יחד עם ענישה נלווית.

ע"פ 291/13 **איברהים נגד מדינת ישראל** (22.12.13):

הנאשם, תושב האזור, בעל עבר פלילי בעבירות שב"ח, הורשע לפי הודאתו, כי נכנס לישראל שלא כדין, נהג ברכב ללא רישיון נהיגה וללא ביטוח, הסיע 4 שוהים בלתי חוקיים, הבחין בניידת משטרה, נמלט ממנה בנסיעה מהירה, התעלם

מהוראת השוטרים לעצור, עבר בין נתיבים, פגע ברכב שהגיע לצומת דרכים, נמלט רגלית משוטר, לנפגעי הרכב בו פגע נגרמו חבלות שונות והם נזקקו לטיפול רפואי, הורשע גם בסיכון חיי אדם בנתיב תחבורה, נדון ל - 38 חודשי מאסר בפועל יחד עם ענישה נלווית.

ע"פ 5832/13 **רובין נגד מדינת ישראל** (9.4.13):

הנאשם, בגיר-צעיר, ללא עבר פלילי, הורשע לפי הודאתו בעבירה של סיכון חיי אנשים בנתיב תחבורה, נהג ברכב תחת השפעת אלכוהול, שוטרים הבחינו בו, חסמו את רכבו עם ניידת, הוא החל בנסיעה מהירה, סטה מנתיבו כדי להתחמק מן הניידת, נהג את הרכב במהירות לעבר אחד השוטרים שהתחמק מפגיעה, המשיך בנהיגה פרועה, אילץ רכבים לסטות מנתיבם, חצה צמתים באור אדום, איבד שליטה על הרכב ופגע באי תנועה, יצא מן הרכב והמשיך להימלט בריצה, עקב כך נפצעו שתיים מנוסעות הרכב שאותו נהג, תסקיר ממליץ הימנעות מעונש מאסר, נדון ל - 36 חודשי מאסר בפועל יחד עם ענישה נלווית.

וראו גם: רע"פ 1454/14 **אבו סנד נגד מדינת ישראל** (26.2.14): ע"פ 5953/15 **שוהאנה נגד מדינת ישראל** (31.12.15) ועוד.

מובהר בזאת, כי הבאתי את הפסיקה דלעיל לשם מדד כללי ביותר של ענישה, אף שאין המקרים זהים למקרנו.

ג. שיקולי ענישה:

העבירות שאותן ביצע נאשם 1 חמורות.

אי הציות להוראת השוטר לא רק שסיכנה אותו ואת כלל באי הדרך, אלא היא גרמה לו **לחבלה חמורה בדמות השבר בצלע.**

אמנם נאשם 1 לא הורשע בעבירה של סיכון חיי אדם בנתיב תחבורה, אך המרדף שנוהל לאחר מכן, בהחלט היה בעל פוטנציאל לסכן את שלום הציבור.

בתי-המשפט ראו בחומרה התנהגות עבריינית, שבמסגרתה נמלטים נאשמים משוטרים ונעצרים לאחר שנוהל נגדם מרדף המסכן את שלום הציבור.

בעניין זה ראו למשל את קביעת בית-המשפט העליון בע"פ 4763/17 **ותד נגד מדינת ישראל** (29.1.18) בשינויים

המחויבים:

"עבירת המרדף פוגעת בצורה ישיר בביטחון האישי של עובר דרך..".

בעבירות כגון אלה, קיים משקל רב להרתעת הרבים, כדי להעביר מסר חד וברור, שיש לציית להוראות שוטרים, שאין לסכן את שלומם או את שלומו של כלל הציבור הנע בדרכים, במיוחד בידי מי שנעדר רישיון נהיגה או ביטוח כדן.

הוסף לכך, את הכניסה לישראל שלא כדן, את החזקת הסכין ואת החזקת כלי הפריצה המלמדים, כי נאשם 1 לא נכנס לישראל למטרות פרנסה.

לחובת נאשם 1 עבר פלילי הכולל הרשעה קודמת אחת בשתי עבירות של כניסה לישראל שלא כדן וגניבה שאותן ביצע בשנת 2015 (במ/1).

נאשם 1 הינו צעיר, יליד 1998, אשר הודה, לא ניהל משפט, חסך זמן ציבורי יקר, הביע צער על המעשים.

מנגד, ומבלי להקל ראש, נהיגתו של נאשם 1, לא הייתה נהיגה פרועה מסכנת חיים מן הרף העליון, ומיד כאשר הבחין במחסום המשטרתי הוא עצר את רכבו ולא פרץ אותו וכיו"ב התנהגויות, שעתים ניתן לפגוש במחוזותינו במקרים חמורים יותר.

שוב, מבלי להקל ראש, למרות שמעשי הנאשם בהחלט מגבשות את יסודות עבירת החבלה בה הורשע, הרי שהוא לא חבל בשוטר בכוונה ישירה (להבדיל מכוונה עקיפה) כמטרה ראשית של התנהגותו.

לעניין הטענה כי במסגרת שיקולי הענישה יש להתחשב בתקופת החירום בה אנו מצויים: אכן, אין להתעלם מתקופת החירום, עת מגפת נגיף הקורונה פוגעת באוכלוסייה ומסכנת אותה. סעיף 13 (ב1) לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה, מעצרים) התשנ"ו - 1996, כפי שתוקן בתקנות שעת החירום הרלוונטיות, מורה לבית-המשפט לשקול בהוראת מעצרו של חשוד, בין השאר, את "...הסיכון להידבקות העצור בנגיף הקורונה...בעת שהותו במעצר ומצב הכליאה באותה עת".

אין ספק, כי יש להקיש מתכלית זו שדנה בשאלת המעצר גם לעניין שאלת המאסר, במיוחד כאשר דנים בתקופת מאסר קצרה, שביחס אליה "אין הצר שווה בנזק המלך" (אסתר ז' ד').

יחד עם זאת, תקופת החירום החלה בישראל, אין משמעותה התפרקות מוחלטת משיקולי ענישה והרמת ידיים ממיצוי הדין עם עבריינים, אין בכוחה להוביל ל"מכירת חיסול" ענישתית ופריקת כל עול בעניין זה (לעתים דווקא להיפך ויש

לגדור את הפרצות), אלא שכאמור, יש להתחשב בה במקרה הנכון, תוך הנחת מצב דברים, שעל שלטונות שב"ס לדאוג לבריאותם של אסירים גם בעניין זה, כפי חובתו לדאגה בימים כתיקונם.

אני סבור, כי מעשיו החמורים של הנאשם אשר **גרמו לחבלה חמורה** בשוטר מחייבים ענישה מחמירה המשיבה לנאשם כגמולו ושכוחה להרתיעו ואת כלל הציבור.

יחד עם זאת, העובדה כי מדובר בנאשם צעיר, נעדר עבר פלילי משמעותי, שהודה וחסך זמן ציבורי בהחלט מובילה למסקנה כי יש למקמו ברף האמצעי של מתחם הענישה.

ד. תוצאה:

על כן, אני גוזר על נאשם 1 את העונשים הבאים:

א. 16 חודשי מאסר בפועל לריצוי מיום מעצרו ה - 7.3.20.

ב. 6 חודשי מאסר, שאותם לא ירצה נאשם 1 אלא אם כן יעבור בתוך 3 שנים מיום שחרורו עבירת אלימות מסוג פשע.

ג. 3 חודשי מאסר, שאותם לא ירצה נאשם 1 אלא אם כן יעבור בתוך 3 שנים מיום שחרורו עבירת אלימות מסוג עוון או החזקת סכין.

ד. חודש מאסר, שאותו לא ירצה הנאשם אלא אם כן יעבור בתוך 3 שנים מיום שחרורו אחת מן העבירות בהן הורשע שלהלן: כניסה לישראל שלא כדין, הפרעה לשוטר במילוי תפקידו, נהיגה ללא רישיון נהיגה או נהיגת רכב ללא ביטוח.

ה. ₪ 3,000 פיצוי לשוטר, עת/10 שישולמו לא יאוחר מתאריך 1.7.20.

ו. פסילת רישיון נהיגה למשך 12 חודשים שימנו מיום שחרורו ממאסרו.

ז. פסילת רישיון נהיגה למשך 6 חודשים, וזאת למשך 3 שנים מיום שחרורו, והתנאי שלא יעבור עבירה של נהיגה ללא רישיון נהיגה או נהיגת רכב ללא ביטוח, או עבירות אלימות הנוגעות לשימוש ברכב.

זכות ערעור לבית-המשפט המחוזי מרכז/לוד בתוך 45 ימים.

צו כללי למוצגים.

התיק סגור.

ניתן היום, ח' ניסן תש"פ, 02 אפריל 2020, במעמד הצדדים (בנוכחות ב"כ הצדדים אך לא בנוכחות פיסית של נאשם 1, אלא בהתאם להליך שנקבע בתקנות שעת חירום (נגיף הקורונה החדש)(קיום דיונים בהליכים פליליים באמצעים טכנולוגיים), התש"פ - 2020).